

1375.

Z Líšně.

Mamko, maměn-ko mi - lá, a já bechuž mu - ža rá - da,

debech jen Hon-zíč - ka mě-la, ma-měn-ko mi - lá.

Mamko, maměnko milá,
a já bech jož muža ráda,
debech jen Honzíčka měla,
maměnko milá.

Cerko, ceruško milá,
deť seš ješče tuze mladá,
není ti manžela třeba,
ceruško milá.

Mamko, maměnko milá,
ve ste take bela mladá,
a take ste muža ráda,
maměnko milá.

Cerko, ceruško milá,
jesli sem já muža ráda,
mévala sem modrý záda,
ceruško milá.

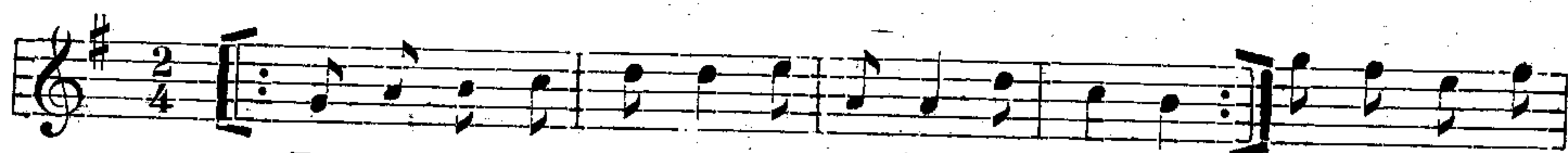
Mamko, maměnko milá,
a jesli mně muž vebije,
von mě zase polituje,
maměnko milá.

Cerko, ceruško milá,
co pak je po té lítosti,
dež bolijó všecke kosti,
ceruško milá.

h) Podmínky.

1376.

Od Vsetína.

Dy-by by-ła Mo-ra-va ja-ko je Ví-deň, a-le že je
da-ła bych ti hu-bě-nek na ce-lý tý-deň,

Mo-ra-va ma-řuč - ká, o - ši - di - ła cé - reč-ka sy - ne-

čka.*

* Další text v Sušil str. 700. Nápěv valašský má některé význačné přednosti, proto ho zde uvádíme. Srovn. i časop. č. Musea čl. Zíbrtův o písních (roč. 1888.):
»Dyby byla ta Příbram jak Poděbrady«.